

לוח וגיר

קיבוץ גבים

6 באפריל, 2012
כ"א בניסן, תשע"ב

ערב חג הפסח

זמר לפסח

עממי

מילים: לוי קיפניס

לחן: צבי בן יוסף

הנה כבר בא האביב

שמש אורה מסביב

ציפור שיר מרננת

והרוח סוד תילחש.

הנה כבר בא האביב

שמש אורה מסביב

בהר גיא ועמק

נטיילה נשתובב.

פסח שוב הגיע

שמחה רבה היום,

ויין מגביע

ארבע כוסות נילגום.

פסח שוב הגיע

שמחה רבה היום

בפתח סב יופיע,



חג פסח שמח לכל בית גבים

דברי הספד של נעמה בהלויית אימה

אמאליה

איך אני יכולה להיפרד ממך כשאני לא מסוגלת לדמיין את חיי בלעדייך.

אשת הספר והמילה, כשבסוף לא יכולת כבר לקרוא, אבל אהבת כל-כך כשתרצה ואני קראנו לך.

אישה שחרצובות לשונה לא פסחו על איש, כשבסוף כבר לא יכולת לדבר, אבל אהבת להקשיב לנו.

אישה בעלת דעה נחרצת כשבסוף נחרץ היה רצונך למות

כמה מודעת היית עד הסוף וכל-כך אמיצה, כמה כח סבל היה לך והומור עצמי.

כמה צחקת על משפטי הפנתאון שלנו כמו:

"אמא את ממהרת או מדרדרת" או
"אמא הולכת גם לרוחבי"

כל כך הרבה רגעים של חסד בילינו איתך, אפילו כשהיית כבר כל-כך חולה ונמאס לך להיות ורצית לחדול.

יש בי כל-כך הרבה ממך ובהרבה מובנים התבגרנו ביחד לתוך מציאות הכרך והאובדן וצלחנו אותנו.
אני כל-כך עייפה אמאליה ואת הלכת לישון לתמיד...

גם זה בטח היה מצחיק אותך.
אני רוצה לקרוא לך את השיר שפותח את האלבום שהכינו לך ליום הולדת 70.

אמא קחי
מתוכי
בתוכי
אהבה גדולה

מים יש
וגם אש
אם תעיזי
פעם לבקש

עוד יש מחר
גם לך מותר
משאלות ליבר הן בדמי
חלומך שזור בחלומי

בעולם מסובך
לא פשוט
לפעמים גם לך

את איתי
יד ביד
אם ובת
במחול אחד.



בתיה לב ארי - תולדות חיים

בתיה לב ארי נולדה כבתיה בר-חיים ב-1937 בקבוץ "עין חרוד", להורים חלוצים שהגיעו לארץ מאוקראינה. ההורים היו ציוניים ובתיה ינקה מהם את אהבת הארץ ואת הזיקה לציונות, כשזו עדיין לא הייתה מילה גסה. בתיה הייתה חילונית נחרצת, אך הכירה בחשיבות המסורת ובשורשים היהודים.

בתיה גדלה בנופי עמק יזרעאל בקבוץ ובנעוריה בחרה ללמוד בביה"ס החקלאי "מקווה ישראל", שם עבדה בדיר.

בצבא שירתה כצלמת בחיל האוויר ולאחר תום שירותה הגיעה לגבים כיון שכאן היו כמה מחבריה מ"מקווה ישראל". כאן הכירה את אהבת חייה - דני לו היא נישאה מאוחר יותר ב"עין חרוד". לאחר זמן מה נסעה המשפחה לגרמניה, ארץ הולדתו של דני, שם נולדה

רונית - ביתם הבכורה ועם חזרתם לארץ אחר שהות של שנתיים בגרמניה, נולדה נעמה.

לאחר מגורים קצרים במושבים "ניר חן" ו"הבונים" הגיעה בתיה לגבים בשנית וזו הפעם כמשפחה בשנת 1967 לדברי טלה, אחותה הבכורה, בתיה אהבה מאד את גבים ולמרות חייה במקומות אחרים, כיוונה כל העת לחזור לגבים וכאן לבסס את ביתה. ואכן, כך היה ובמהלך השנים בגבים נוספו למשפחה שרון ותרצה ובתיה הפכה להיות "אם ארבעת הבנות".

מרבית הזמן עבדה בתיה בגבים כתופרת וחברות גבים התהדרו בחליפות ובמחלצות שהכינה להן. היא עצמה הייתה אישה אסתטית ומטופחת מאד והקפידה לשמור על הופעה נאה. לימים עבדה כספרנית ושמשה בתפקיד זה שנים רבות. בכך תרמה להרחבת האופקים של אנשי וילדי גבים ותיזכר כאשת "המילה והספר".

בגיל מבוגר, יחסית כשהיא בת 45 והבנות בגרו, יצאה בתיה ללמוד "מקרא ומחשבת ישראל" באוניברסיטת בן גוריון, לימודים אותם סיימה בהצטיינות ולאחר שנה המשיכה בלימודי תואר שני ב"פילוסופיה יהודית" באוניברסיטת ת"א. על אף שלא סיימה את התואר, הצטיינה בעבודות ובחקר.

לאחר מותו של דני יצאה בתיה מגבים לעבוד ב"אפעל" במכון לחקר התנועה הקיבוצית ואח"כ עברה לעבוד כספרנית באוניברסיטת ת"א. לאחר שנים מספר מצאה בית בעבודתה במכון "גנזים" של אגודת הסופרים. בעבודתה זו נהנתה מאד, ופעמים קרובות הרגישה נפעמת ונשאבת למעמקי הכתבים המקוריים של סופרי ומשוררי ישראל, כמו: אברהם שלונסקי, לאה גולדברג, זלמן שז"ר ועוד. זו הייתה תקופה מיוחדת בחייה של בתיה - אוהבת המילה הכתובה.

בשנת 2008, כאשר מחלתה גברה חזרה בתיה לגבים, כשהיא בונה קן משפחתי חדש וחם לבנותיה, למרות מחלתה.

השנים האחרונות לחייה לא היו קלות גם לאישה חזקה, נחושה ועצמאית כבתיה והיא נאלצה להניח לגורלה ולוותר על לעצמאותה, אך על אף זאת נשארה אשה גאה ומשכילה, אצילה בנפשה, וככל שיכלה לדבר המשיכה להביע את דעתה וגילתה גם חוש הומור מבורך. בעיקר, ברגעים שהייתה מודעת למצבה וידעה לצחוק על עצמה ומצבה. לעיתים מזומנות, צץ אופייה הדעתני, מעין עמוד שידרה פנימי ובעצם היא נשארה ב"בתייהיות שבה", כדברי בנותיה.

אנשים הקרובים אליה העידו כי גם בימיה האחרונים התגלתה בגדולתה כאשר השיא היה ביום שני לפני שבוע בו הובילה את בתה שרון לחופה.

ערב לפני פטירתה זכתה בתיה להיפרד מאחיה ומבנותיה כשהן קוראות לה שירים שאהבה ומעללים איתה באלבום שהכינו לה לכבוד יום הולדתה השבעים.

ביום שבת בבקר, ח' בניסן תשע"ב, 31.3.2012, בבוקר אביבי נפרדה בתיה מעולם החיים ונדדה כצפרי האביב לעולמה.

אנו מלווים אותה בתקופת האביב לבית העלמין וכאילו היא בחרה להיפרד בתקופה עוד הטבע מתפרץ סביב בשלל צבעיו ובמזג האוויר הנוח.

יהי זכרך ברוך ונוחי בשלום על משכרך!!!

ואסיים בנימה אישית יותר: זכית, בתיה, בערוב חיך ליחס חם, מחבק, עוטף ובלתי נלאה משרה המטפלת ובעיקר, מבנותיך. בעקביות, בנחישות וברגישות אין קץ הן היו איתך וזה מרטיט ומרגש. אשריך שזכית לכך ואשרי בנותיך שהן כאלה.

רשמה: סימונה סער

משולחנו של מנהל הקהילה

חברים חדשים !

בהצבעת קלפי שנערכה השבוע, דורית ושלומי התקבלו לחברות בעצמאות כלכלית ברוב של 85% מסהייכ המצביעים בעד ונגד (73 חברים השתפו בהצבעה).

לדורית ושלומי – ברכות חמות על הצטרפותכם לגבים !

בערב חג פסח, הקיבוץ מונה היום 116 חברים, ביניהם 10 חברים בעצמאות כלכלית.

חג שמח לכולם !

אבי קדוש

אישורי יתרה לשנת 2011

בימים אלו מגיעים אליכם בדואר אישורי יתרה, הנשלחים על ידי קופות גמל וקרנות השתלמות (מקפת, הראל, כלל, מנורה מבטחים, דש, פסגות וכו').

חברים המקבלים אישורים אלו וטרם העבירו, מתבקשים להעבירם בהקדם האפשרי לידי גילה מזרחי.

ניתן לשים גם בדואר יוצא ולכתוב על המעטפה: "ועדת פנסייה".

תודה מראש,
גילה מזרחי
ועדת פנסייה

לחברים ולתושבים,

אנו עומדים לשפץ את הדירות הדו משפחתיות ולהכינם לקליטת משפחות

חברים ותושבים שיש להם רהוט וציוד בתוספות של הדו-משפחתיות מתבקשים לפנותם עד ליום ראשון 8.4.2012.

אנו מסירים כל אחריות על ציוד שלא יפונה עד אז.

חג שמח וכל טוב,

קלוק וחזי



קצרות...

אביב הגיע פחס בא ...

זמן טוב לטיולים, טבע כל-כך יפה ומריח טוב.
יש כניסה חינם ע"י בנק הפועלים לכל מיני מוזיאונים ברחבי הארץ.

יובל תפס לפני כמה ימים נחש צפע במגרש המשחקים, כדאי
להסתכל איפה דורכים ולאן הולכים. הזוחלים קמים מתרדמת החורף
רעבים ומלאים רעל.

ברכות לצליל זץ באזרחות, השתחררה מצה"ל לפני כמה ימים.

כולנו עם משפחה עם לכתה של בתיה, שלא תדעו עוד צער.

רק בריאות וחג פסח שמח לכולם.

גילה



היכוננו היכוננו

מסיבת ריקודים סוערת ותקיים ביום שישי, 13.4.2012 בשעה 22:00.

פרטים נוספים בהמשך....

הצוות המארגן



חג הפסח חג ה -

עוד גל קור ועוד מטר, האביב בפתח כבר. עוד סופת אבק אחת נעבור לפני החג.
חג הפסח - חג עדות, עבר וזיכרונות, משעבוד גלות מצרים - אל עבדות ההכנות.

קודם כל - ביעור חמץ, זהו **חג הניקיונות**: להאיר את הפינות, להבריק החלונות, שנוכל דרכם לראות את היופי בגינות.

חג הפסח חג נפלא, אין כמוהו **חג קניות**, העונה הכי טובה לקניונים ותנויות: מלבושים, שטיחים, כלי בית, טוב הארץ פה הוא - סוחרים יודעי שיוק - עד ביתך יבואו: כל דבר נוי ועדיים, מה רבו הפיתויים!
המבחר גדול ורב הוא, מתנות - חובה, זה לזה נכין בשפע - אות לאהבה.

חג הפסח **חג מצות**, חג הכופתאות, חביתיות ומציות, עוגות וקצפיות, מטעמים מיוחדים, מהנים ומשמינים.
חטוף ואכול, הכל עוד בזול,
גזרות משקל וצמצומים - נדחה לתום שבעת הימים.

עוד סימן מובהק בפסח - **חג של סדר ואירגון**
כל ראש בית הוא כמלך, כל אזרח שווה פירגון.
ועיקר העיקרים - זה הוא **חג של הגדה** - מאב לבן, מדור לדור, נמסרת תעודה:
הסיפורים והשירים אודות מכות עשרת, והגזרות והצרות, וחלומות תפארת -

יש הגדה ושאר מצוות, קלות וחמורות, וכך נזכור וגם נזכיר מסורת של דורות:
איך מן העול לצאת רצינו, לחיים של דרור,
אבל עדיין לא למדנו על החרות לשמור.
" בכל מופלא, בכל נסתר - שלא תעז לבדוק!"
ויאמין העם באל, ובמשה עבדו!

חג הפסח - יציאה מאפילה לאור גדול
והחירות הן מתחילה - בזכות לתהות, ללמוד, לשאול!

חג הפסח לילדים הוא **חג הקושיות** - וכל בוגר ואב הסדר - חייב הוא לענות!
גם לרשע, גם לתמים, וגם לחכמים - וגם למי שלא יודע - "פתח לו" ידיעות.

והגדת לבנך - ראשית וגם אחרית
ואחר - אל השולחן יוגש כל התפריט!

עדנה, פסח תשנ"ז

ומה נשתנה?....

פסח תשע"ב

**"עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו
משם ביד חזקה ובזרוע נטויה"**

האמנם?

לקראת חג הפסח, אני מאחלת לכולנו, ברמה הפרטנית, לצאת לחירות אישית
ככל האפשר ומצרפת משהו שכתבתי - משאלת לב :

לו יהי

הלוואי שאטעה יותר ופחות אצטער על שהחמצתי
הלוואי שאתפייס גם עם הכעסים שבי
שאאמין באנשים בתום לב אך לא אפסיק לשאול
שאלות
שאדע לשמוח ללא מעצורים וגם באותו האופן לבכות
שאשיר בקול רם ונישא וגם ארונון בלב
שאדע לרקום חלומות ולחלוק אותם עם אהובי
שיום יום תהיה מנת חלקי
לחוש, להתרגש, לאהוב
לומר תודה על הדברים המיוחדים והפשוטים הנקרים
בחיי
להוקיר את הנשימה, הבנאלי, את השגרה ואת
המפעים
הלוואי שכולנו.
חירויות קטנות של מי שהיה פעם עבד והיום יכול
להיות כל מה
שיבחר.

חג פסח שמח ומהנה
סימונה סער